

TEATRUL „ALEXANDRU DAVILA” PITEȘTI

Marinela ȚEPUȘ

În căutarea unei identități

Se pare că Teatrul „Al. Davila” din Pitești face eforturi pentru a intra în circuitul cultural național. Încearcă să contureze un repertoriu de bună calitate, invită oameni de teatru din București la premiere, organizează turnee în Capitală. E un pas important, semn că se dorește ieșirea din anonimatul, poate nedrept, care a acoperit această instituție în anii din urmă. Banii, după cum știm, sunt puțini, când e vorba de bugetari, așa că gestul mi se pare cu atât mai meritoriu.

Ultima premieră a teatrului piteștean a fost *Comedia erorilor* de Shakespeare, cu scene din Plaut, în regia lui Bogdan Cioabă și scenografia Cristinei Ciucu. Nu știu dacă inserțiile plautiene vor fi folosit la ceva. După cum se știe (sau ar trebui să se știe) piesa însăși este inspirată din comediile autorului

Luminița BORTA și Mirela POPESCU.

Gabriel GHEORGHE și Florin DUMITRU.

antic. Cert rămâne, totuși, faptul că „adausurile“ nu se văd, nu peticesc reprezentăția. Care, de altfel, e plină de vervă, cu multe ghidușii. Spectacolul este regizat cu grijă pentru elementul comic, are ritm, are culoare, adică tot ce-i trebuie ca să ajungă la sufletul spectatorului.

Decorul, destul de sofisticat, fără a fi și încărcat, dă totuși posibilitate actorilor să se miște în voie. Peretele de oglinzi, care taie scena în două, ridicându-se, uneori, pentru a crea noi spații de joc, reflectă discret chipurile eroilor, conferind un aer misterios întregului. Mai mult, se creează, cu ajutorul luminilor, tot felul de efecte ciudate, astfel încât spectacolul să nu fie doar agreabil, ci și de un rafinament aparte. Din păcate, muzica nu e tocmai bine aleasă, pe alocuri rupând unitatea și scoțându-ne din stare. Nici coregrafia (semnată: Dorin Oancea) nu are mereu justificare. Debutează promițător, prin dansul unor actori îmbrăcați în combinezoane de repetiție, sugerând atât antrenamentul dinaintea ridicării cortinei, cât și începutul poveștii. Pare că se naște o lume mică dintr-un vast ocean... Doar că, pe parcurs, totul se diluează, devenind un soi de cortină vie, cam rudimentară, pentru schimbarea scenelor. Noțiunea de modern este, uneori, firav înțeleasă! Costumele sunt și ele amestecate, cele mai multe adecvate și foarte sugestive pentru tipologia personajelor, dar și unele șterse, lipsite de identitate. Am lăsat, intenționat, la urmă, actorii. Deși lucrurile sunt și aici (oarecum) amestecate, există câteva „prestații“ autentice. Bine aleși pe personaje și ducând, de fapt, tot greul, rămân: Florin Dumitru (*Antipholus*), Gabriel Gheorghe (*Dromio*), Luminița Borta (*Adriana*, soția lui *Antipholus*), Mirela Popescu (*Luciana*, sora *Adrianei*). Cu certe disponibilități comice și dramatice, tipologic foarte diferiți, cei patru își interpretează rolurile cu multă grație, clădind spectacolul bucată cu bucată, ținându-și publicul în mreje. Florin Dumitru întruchipează distinct, fără pic de exagerare, cele două fațete ale personajului său – candid, timid, lipsit de personalitate, dar și (fals) autoritar, păcălit de femei... Toate aparițiile sale sunt agreabile. Păstrează măsura, este consecvent în ceea ce face. Îl secundează perfect Gabriel Gheorghe – nu știu dacă se află cumva chiar la debut –, cu o mare disponibilitate ludică, foarte mobil, foarte plastic. Cele două actrițe – Luminița Borta și Mirela Popescu –, de asemenea, foarte diferite, îi completează cu brio pe cei doi protagoniști. Au farmec (și farmece!). Luminița Borta merită un punct în plus pentru că știe să depășească handicapul unui costum asexuat. Producția se așază temeinic pe cei patru piloni, Bogdan Cioabă conducându-i cu profesionalism către succes. Dincolo de aceste prezențe, însă, prea multe nu se pot spune. Ceilalți protagoniști sunt fie prost distribuiți, fie lăsați de capul lor. De pildă, nu prea înțelegem ce dorește să ne arate Dan Ivăneșei prin „coregrafia“ penibilă din fundal, atunci când ar trebui să-l joace pe Pinch. Nu prea știm cum o curtezană atât de insipidă, incoloră, inodoră (Mirela Dinu Popescu), poate răsuși capetele bărbaților, storcându-i de bani și bijuterii...

Sunt fisuri inerente atunci când un artist se caută pe sine, încearcă noi modalități... Și Bogdan Cioabă, clar, se află în toiul unor asemenea căutări.

Teatrul „Alexandru Davila“ din Pitești – *Comedia erorilor* de Shakespeare, cu scene din Plaut.
Regia: Bogdan Cioabă. Scenografia: Cristina Ciucu. Coregrafia: Dorin Oancea. Cu: Florin Dumitru, Gabriel Gheorghe, Luminița Borta, Mirela Popescu, Petrică Dumitrescu, Dan Ivăneșei, Ileana Zărnescu ș.a. Data premierei: 29 ianuarie 2005.